स शक्रवद्दानवदैत्यसंघान् विक्रम्य जित्वा च रणेऽरिसंघान्। विगाह्य तां पुष्करिणीं जितारिः कामाय जग्राह ततोऽम्बु
जानि। ११९०

ततः स पीत्वाऽमृतकल्पमम्भो भूयो बभूवोत्तमवीर्य्यतेजाः। उत्पाट्य जग्राह च सोऽम्बुजानि सौगन्धिकान्युत्तमगन्धवन्ति।

ततस्तु ते क्रोधवशाः समेत्य धनेश्वरं भीमबलप्रणुन्नाः। भीमस्य वीर्य्यञ्च बलञ्च संख्ये यथावदाचख्युरतीव भीताः।
तेषां वचस्तत्तु निशम्य देवः प्रहस्य रक्षांसि ततोऽभ्युवाच। गृह्णातु भीमो जलजानि कामात् कृष्णानिमित्तं विदितं ममैतत्।
ततोऽभ्यनुज्ञाप्य धनेश्वरन्ते जग्मुः कुरूणां प्रवरं विरोषाः। भीमञ्च तस्या ददृशुर्नलिन्या यथोपजोषं विहरन्तमेकं।

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि सौगन्धिकाहरणे चतुःपञ्चाशदधिकशततोऽध्यायः॥ १५४॥

॥ वैशम्पायन उवाच॥ ततस्तानि महार्हाणि दिव्यानि भरतर्षभ। बहूनि वज्ररूपाणि विरजांसि समाददे। ११९५

ततो वायुर्महान्शीघ्रो नीचैः शर्करकर्षणः। प्रादुरासीत् खरस्पर्शः संग्राममभिचोदयन्।
पपात महती चोल्का सनिर्घाता महाभया। निष्प्रभश्चाभवत् सूर्य्यश्छन्नरश्मिस्तमोवृतः।
निर्घातश्चाभवद्भीमो भीमे विक्रममास्थिते। चचाल पृथिवी चापि पांशुवर्षं पपात च।
सलोहिता दिशश्चासन् खरवाचो मृगद्विजाः। तमोवृतमभूत् सर्व्वं न प्राज्ञायत किञ्चन।
अन्ये च बहवो भीमा उत्पातास्तत्र जज्ञिरे। तदद्भुतमभिप्रेक्ष्य धर्म्मपुत्रो युधिष्ठिरः। ११९००
उवाच वदतां श्रेष्ठः कोऽस्मानभिभविष्यति। सज्जीभवत भद्रं वः पाण्डवा युद्धदुर्म्मदाः।
यथा रूपाणि पश्यामि स्वभ्यग्रो नः पराक्रमः। एवमुक्त्वा ततो राजा वीक्षाञ्चक्रे समन्ततः।
अपश्यमानो भीमन्तु धर्म्मपुत्रो युधिष्ठिरः। ततः कृष्णां यमौ चापि समीपस्थावरिन्दमः।
पप्रच्छ भ्रातरं भीमं भीमकर्म्माणमाहवे। कच्चित् क्व भीमः पाञ्चालि किञ्चित् कृत्यञ्चिकीर्षति।
कृतवानपि वा वीरः साहसं साहसप्रियः। इमे ह्यकस्मादुत्पाता महासमरदर्शनाः। ११९०५
दर्शयन्तो भयं तीव्रं प्रादुर्भूताः समन्ततः। तं तथा वादिनं कृष्णा प्रत्युवाच मनस्विनी।
प्रिया प्रियञ्चिकीर्षन्ती महिषी चारुहासिनी॥ द्रौपद्युवाच॥ यत्तत् सौगन्धिकं राजन्नाहृतं मातरिश्वना।
तन्मया भीमसेनस्य प्रीतयाऽद्योपपादितं। अपि चोक्तो मया वीरो यदि पश्येर्ब्बहून्यपि।
तानि सर्व्वाण्युपादाय शीघ्रमागम्यतामिति। स तु नूनं महाबाहुः प्रियार्थं मम पाण्डवः।
प्रागुदीचीं दिशं राजंस्तान्याहर्त्तुमितो गतः। उक्तस्त्वेवं तया राजा यमाविदमथाब्रवीत्। ११९१०
गच्छाम सहितास्तूर्णं येन यातो वृकोदरः। वहन्तु राक्षसा विप्रान् यथा श्रान्तान् यथा क्षुधान्।
त्वमप्यमरसङ्काश वह कृष्णां घटोत्कच। व्यक्तं दूरमितो भीमः प्रविष्ट इति मे मतिः।
चिरञ्च तस्य कालोऽयं स च वायुसमो जवे। तरस्वी वैनतेयस्य सदृशो भुवि लङ्घने।
उत्पतेदपि वाकाशं निपतेच्च यथेच्छकं। तमन्वियाम भवतां प्रभावाद्राजनीचराः।
पुरा स नापराध्नोति सिद्धानां ब्रह्मवादिनां। तथेत्युक्त्वा तु ते सर्व्वे हैडिम्बप्रमुखास्तदा। ११९१५
उद्देशज्ञाः कुवेरस्य नलिन्या भरतर्षभ। आदाय पाण्डवांश्चैव तांश्च विप्राननेकशः।
सोमशर्मेव सहिताः प्रययुः प्रीतमानसाः। ते सर्व्वे त्वरिता गत्वा ददृशुः शुभकाननं।